

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 25 maart 2014
Rolnummer 2010/AR/3085

Uitgifte

Uitgerekt aan	Uitgerekt aan	Uitgerekt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

derde bis kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

1. STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, BEVOEGD VOOR HET GRONDGEBIED V/D PROV. ANTWERPEN, 2018 ANTWERPEN, Lange Kleivitsstraat 111-113 B55,
appellant,

vertegenwoordigd door Mr. _____ advocaat te _____

tegen het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 16 april 2009

tegen

1. _____ wonende te _____
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat te _____

1. Procedure en vorderingen

Gelet op de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder de bestreden beschikking, waarvan geen akte-betekening wordt voorgelegd, alsmede de akte van hoger beroep, neergelegd ter griffie op 13 oktober 2010, waarmee een naar vorm en termijn regelmatig en ontvankelijk hoger beroep werd ingesteld;

Het hoger beroep strekt ertoe, bij hervorming van de bestreden beschikking, en bij uitbreiding van vordering geïntimeerde te horen veroordelen om aan appellant te betalen, bij toepassing van artikel 43 EEX verdrag, de som van 104.787,33 EUR, uit hoofde van de verbeurd verklaarde dwangsommen voor de periode van 30 mei 2002 tot 25 december 2013, alsook tot de veroordeling van geïntimeerde tot de kosten van beide instanties;

Er wordt verwezen naar de laatste conclusie, neergelegd op 25/02/2014;

Geïntimeerde concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en vordert bij tegenvordering om de dwangsom waartoe zij werd veroordeeld op te horen heffen, ondergeschikt te horen verminderen in een door het Hof te bepalen mate.

Er wordt verwezen naar de conclusie , neergelegd op 14/01/2011;

Bij arrest van dit Hof d.d. 16/03/2001 dat definitief is, werd geïntimeerde strafrechtelijk veroordeeld wegens inbreuken op de stedenbouwreglementering en werd zij verder als volgt veroordeeld tot herstel:

- "Beveelt de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van één jaar vanaf de dag van het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;
- Beveelt, voor het geval dat de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien;
- ...
- Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de termijn van één jaar nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal getreden zijn, met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd voor de betekening van dit arrest".

2. Beoordeling

Ter terechtzitting van 25/02/2014 is gebleken dat er niet langer betwisting is nopens het belang, de hoedanigheid en derhalve het optreden in rechte van de Stedenbouwkundige Inspecteur afdeling Ruimtelijk Ordening;

Er wordt geen enkele discussie meer gevoerd omtrent de al dan niet verjaring van de dwangsommen, zodat dit aspect niet meer aan bod dient te komen;

Het bedrag van de dwangsommen wordt niet betwist.

Er is evenmin betwisting omtrent de geldigheid van de betekeningen in het buitenland gebeurd;

Enkel de zaak ten gronde komt aan bod;

zie omtrent dit alles P.V. terechtzitting van 25/02/2014;

Beide partijen gaan ter terechtzitting uitdrukkelijk akkoord dat in verband met de toepasselijke rechtsplegingsvergoedingen het laagste tarief voor niet in geld waardeerbare vorderingen wordt gehanteerd voor de beide instanties, en dat de rechtsplegingsvergoeding

wordt bepaald op het minimum desbetreffend dat 82,50 EUR bedraagt en niet 102 EUR zoals ter terechtzitting weerhouden;

Geïntimeerde vordert bij tegenvordering de dwangsom waartoe zij werd veroordeeld op te heffen, ondergeschikt te verminderen in een door het Hof te bepalen mate.

Het komt de beslagrechter (in beroep) niet toe bij een rechterlijke uitspraak waarover een executiegeschil bestaat de verbeurde dwangsommen op te heffen dan wel te herleiden;

De bevoegdheid de dwangsom op te heffen of te verminderen komt uitsluitend toe aan de rechter die de dwangsom heeft opgelegd;

De beslagrechter (in beroep) is desbetreffend dan ook onbevoegd om hierover te oordelen;

Appellant stelt dat het niet tot de plicht van de overheid behoort om zelf tot afbraak van de chalet over te gaan;

Geïntimeerde stelt dat de houding van appellante tegen de borst stuit omdat de feiten die ten grondslag liggen aan huidig geschil in de huidige stand van de wetgeving geen aanleiding meer zouden geven tot vervolging, verder dat zij onmogelijk aan haar opgelegde verplichtingen kon voldoen bij gebreke aan financiële middelen en stelt dat er terzake rechtsmisbruik is en dat appellante zich moeilijk achter het algemeen belang kan verschuilen gezien de gevorderde dwangsommen en reeds gemaakte kosten in zeer ruime mate de kostprijs voor de overheid om ambtshalve in de uitvoering van herstelmaatregelen te voorzien, overstijgen;

Het gaat terzake om de verwijdering van een kleine houten chalet van 11 meter op 5 meter;

De dwangsom opgelegd door de strafrechter dient als prikkel en aanmoediging voor de veroordeelde tot behoorlijke uitvoering van deze rechterlijke uitspraak;

Het komt het Hof voor dat de invordering van thans 104.787,33 EUR aan fenomenaal hoge verbeurde dwangsommen in huidig geval kennelijk onredelijk is rekening gehouden met de uiteindelijke waarde van de hoofdveroordeling, waaraan de dwangsom gekoppeld werd;

Er is een kennelijk onredelijk gebruik van de dwangsom, waardoor de bedoeling van de dwangsomrechter om een goede stimulans te geven tot spontane tenuitvoerlegging hier niet meer aan de orde is, gezien de gevorderde dwangsom hier buiten alle proporties is, hetgeen de redelijke stimulans tot een spontane tenuitvoerlegging overstijgt en verliest; Het gevorderde kan niet worden toegekend;

Het hoger beroep dient afgewezen;

De bestreden beschikking dient bevestigd;

Appellant dient veroordeeld tot de kosten der beide instanties, zoals hierna voorzien; desbetreffend dient de bestreden beschikking gewijzigd wat het bedrag der rechtsplegingsvergoeding betreft;

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Ontvangt het hoger beroep

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de tegenvordering van geïntimeerde tot opheffing of herleiding van de dwangsom;

Verleent akte aan de uitbreiding van de vordering van appellant in hoger beroep

Verklaart het hoger beroep en de eluitbreiding van appellant ongegrond en wijst appellant af;

Bevestigt dienvolgens de bestreden beschikking mits deze wijziging wat het bedrag der rechtsplegingsvergoeding betreft:

Veroordeelt appellant tot de kosten van beide instanties,

vereffend in hoofde van geïntimeerde op:

rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 82,50 EUR in akkoord van partijen herleid

rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 82,50 EUR in akkoord van partijen herleid

Wijst het meer gevorderde af;

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 25 maart 2014 door

Voorzitter

Griffier